

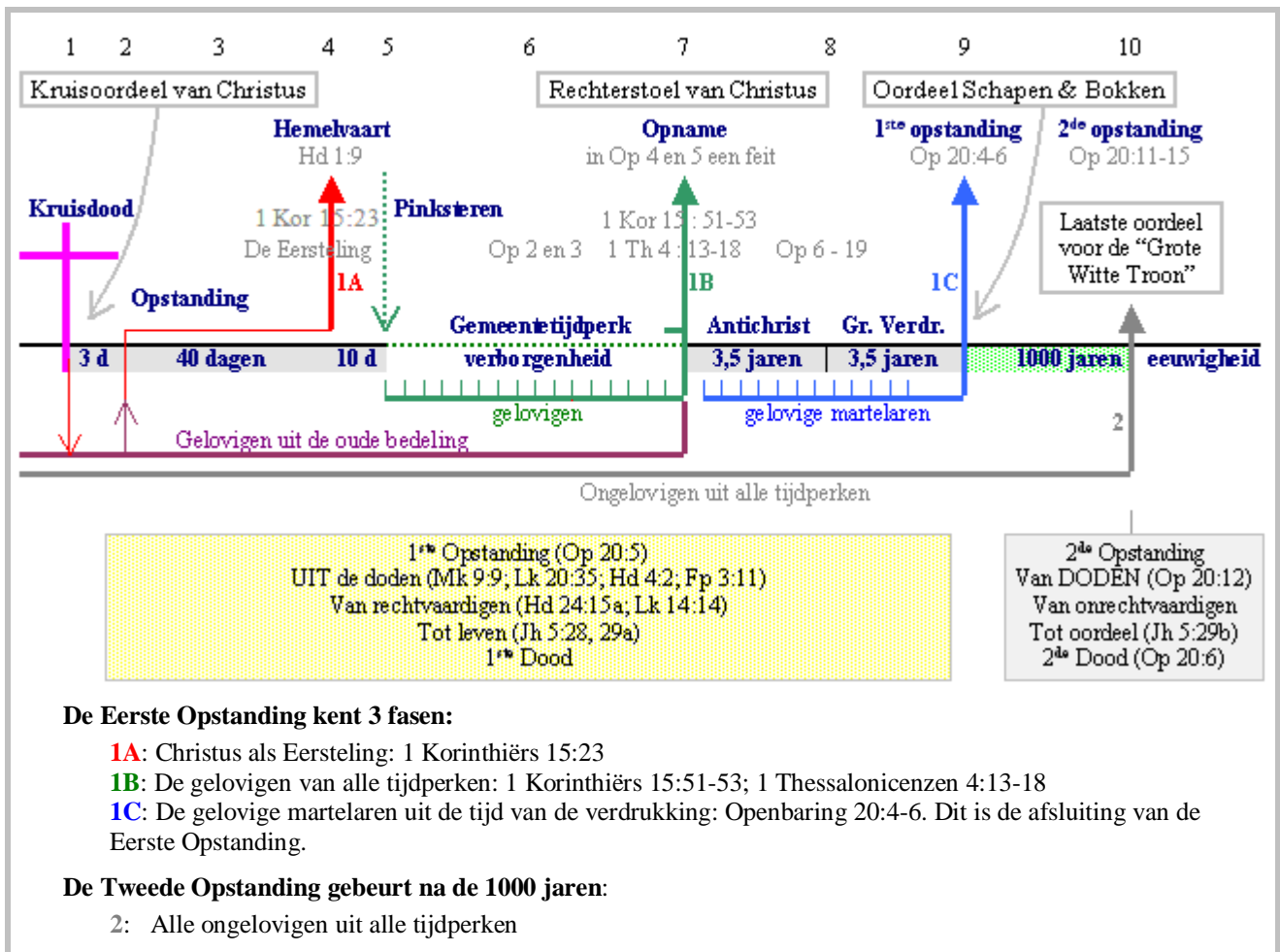
De Verborgenheid van de Eerste Opstanding

Prof. Johan Malan, Mosselbaai (december 2014),
<http://www.bibleguidance.co.za/Afrartikels/Verborgenheid4.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
 Vertaling, bewerking en schema door M.V. 25-12-2013. Update 6-4-2015

Een van de verschillende verborgenheden die in het Nieuwe Testament geopenbaard worden is dat er voor de rechtvaardigen een afzonderlijke opstanding uit de doden zal zijn. Omdat ware gelovigen ten nauwste geassocieerd worden met Jezus Christus als Zijn lichaam, of bruidsgemeente, valt hun opstanding en verheerlijking samen met de eindtijdse openbaring van Christus als Bruidegom, Rechter en Koning. Deze gebeurtenis zal plotseling en dramatisch gebeuren. Paulus zegt:

“Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, ⁵² in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en **de doden** zullen als onvergankelijke mensen **opgewekt** worden, en ook **wij** zullen **veranderd** worden. ⁵³ Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden” (1 Korinthiërs 15:51-53).

Voor een uitgebreide uitleg bij dit schema: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opstanding.pdf>

Tijdens de eerste opstanding zal Christus als Bruidegom slechts rechtvaardigen opnemen/opwekken om voor altijd met hen verenigd te worden. Hij wil niet hebben dat wij onkundig zouden zijn over deze belofte, omdat dit aan de gelovigen een vaste hoop voor de toekomst geeft alsook een belangrijk doel om voor te leven:

“Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. ¹⁴ Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. ¹⁵ Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voorgaan. ¹⁶ Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. **En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan.** ¹⁷ **Daarna zullen wij, de levenden** die overgebleven zijn, samen met hen **opgenomen worden** in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. ¹⁸ Zo dan, troost elkaar met deze woorden” (1 Thessalonicenzen 4:13-18).

De opname van de rechtvaardigen en de opwekking van alle rechtvaardigen uit het Oude en Nieuwe testament, zal het einde betekenen van de kerkbedeling op aarde, en het zal het begin zijn van een uitgebreide reeks openbaringshandelingen:

“Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u **met Hem geopenbaard** worden in heerlijkheid” (Kolossenzen 3:4; vgl. Zacharia 14:4-5).

Vooraleer dit echter kan gebeuren moet de kerk reeds vooraf met Christus verenigd worden.

Twee opstandingen

De Bijbel onderscheidt duidelijk twee lichamelijke opstandingen: een voor *gelovigen* en een voor de *ongelovigen*. De ene wordt “de opstanding ten leven” (Johannes 5:29a) en “de eerste opstanding” (Openbaring 20:5-6) en “de opstanding van de rechtvaardigen” (Lukas 14:14) genoemd, terwijl de andere “de opstanding ter verdoemenis” genoemd wordt (Johannes 5:29b). Er ligt duizend jaar tussen deze twee opstandingen, en ze verschillen in hun aard en de gevolgen (Openbaring 20:4-6).

Het feit dat Jezus verwijst naar “de laatste dag” waarop Hij de rechtvaardigen zal opwekken (Johannes 6:39, 40, 44, 54), heeft erg duidelijk betrekking op de laatste dag van de kerkdispensatie, wanneer Hij ons komt ophalen (Johannes 14:2-3).

Paulus verwijst naar de verschillende fases waarin de opstanding plaatsvindt:

“Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. ²³ Ieder echter in zijn eigen orde: **Christus als Eersteling** [1A], daarna **wie van Christus zijn** [1B & 1C], bij Zijn komst. ²⁴ Daarna komt **het einde** [2], wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan” (1 Korinthiërs 15:22-24).

Jezus Christus heeft zelf de eerste opstanding ingeluid en heeft daardoor voor ieder die in Hem gelooft het mogelijk gemaakt om aan de zegen van de eerste opstanding deel te nemen.

Wanneer Christus aan het eind van de kerkdispensatie zal terugkomen, zal de hoofdoogst van gelovigen in de hemel ingezameld worden (1 Thessalonicenzen 4:16-17). Daarna zullen ook nog de gelovige martelaren uit de verdrukking opgewekt worden (Openbaring 20:4). [Zie voor meer details over Openbaring 20:4: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1ste-opstanding-voltooid.pdf>]. De totale volgorde van de eerste opstanding is (zie schema): 1A (Christus, de Eersteling), 1B (de Kerk) en 1C (de gelovige martelaren uit de verdrukkingstijd)]. Al deze gelovigen maken deel uit van de eerste opstanding in Christus.

Tussen de opstanding van Christus als de eersteling, en de opstanding van de wedergeboren rechtvaardigen bij Zijn wederkomst (de eerste opstanding) zal de totale kerkbedeling lopen, wat thans bijna twee millennia voortduurt. Het is uit Openbaring 20 duidelijk dat een verdere duizend jaar van Christus' regering zal verlopen tussen de opstanding van de rechtvaardigen en het laatste oordeel - dan zullen de onrechtvaardigen in de tweede opstanding opgewekt worden om voor het eindoordeel voor de grote witte troon te verschijnen.

Johannes verwijst naar alle heiligen die tijdens de eerste opstanding opgewekt zullen worden om in het Millennium als koningen samen met Christus te regeren:

“En ik zag tronen, en **zij gingen daarop zitten** [1B], en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En **zij werden weer levend** [1C] en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. ⁵Maar de **overigen van de doden** [2] werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. ⁶Zalig en heilig is hij die deel heeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang” (Openbaring 20:4-6).

Tijdens Jezus' geheime komst (de eerste fase van Zijn wederkomst) komt Hij slechts om de wedergeboren gelovigen op te wekken (en de levende gelovigen op te nemen). Dit is waarom Paulus zei: “de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan” (1 Thessalonicenzen 4:16). Hier wordt helemaal niets gezegd over de ongelovige doden. Aangezien een eerste opstanding ook een tweede opstanding impliceert, en aangezien wij weten dat beiden, gelovigen én ongelovigen, zullen opstaan (Handelingen 24:15), is het duidelijk dat de ongelovige doden tijdens een latere opstanding opgewekt zullen worden (zie Openbaring 20:5, 11-13).

Hij die deel heeft aan de eerste opstanding wordt gezegend genoemd, want het is inderdaad een bevoorrechte positie om hierbij te mogen behoren. Verscheidene andere Schriftgedeelten leveren onweerlegbare bewijzen dat wedergeboren gelovigen eerst opgewekt zullen worden. De volgende uitdrukkingen kunnen slechts op de eerste opstanding slaan:

- De eerste opstanding (Openbaring 20:6).
- De opstanding van de kinderen van God (Lukas 20:36).
- De opstanding van hen die in Christus gestorven zijn (1 Thessalonicenzen 4:16).
- De opstanding van die rechtvaardigen (Lukas 14:14).
- De betere opstanding (Hebreeën 11:35).
- De opstanding tot leven (Johannes 5:29).
- De opstanding uit de doden in Jezus (Handelingen 4:2).

Wanneer er naar de opstanding van christenen *uit* de doden verwezen wordt, alsook wanneer van de opstanding van Christus sprake is, wordt de uitdrukking *ek nekroon* in het Grieks gebruikt. Dit betekent *uit de doden* en dit wordt slechts voor een opstanding gebruikt waarbij andere doden zijn die achterblijven in het dodenrijk. Deze uitdrukking, die 49 keer in het Nieuwe Testament gebruikt wordt, waarvan 34 keer in verband met de opstanding van de Heer Jezus, wordt niet één keer in verband met de finale (of tweede) opstanding gebruikt. Naar de tweede opstanding wordt slechts als *toon nekroon* verwezen, wat de opstanding *van de doden* is.

Wanneer de opname plaatsvindt, staan de rechtvaardigen met verheerlijkte lichamen van tussen de andere doden op (*uit de doden*) en gaan dan met hen die nog leven, Christus tegemoet in de lucht. De onrechtvaardigen (niet-geredden) zullen in het dodenrijk blijven omdat zij niet “in de Heer” gestorven zijn (Openbaring 14:13). Zij zullen op de finale oordeelsdag opgewekt worden om hun eeuwige straf te ontvangen.

De laatste bazuin

De eerste opstanding gaat gepaard “met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God” (1 Thessalonicenzen 4:16). Dit wordt ook beschreven als “de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij (zij die nog in leven zijn) zullen veranderd worden” (1 Korintiërs 15:52). Dit weerklinken van de bazuin tijdens de eerste opstanding zal de geestelijke vervulling betekenen van het jaarlijkse oogstfeest dat in Israël gevierd werd tijdens de herfstmaand (zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/JoodseFeesten.pdf> → het 5de feest: Feest van de Bazuinen/*Rosh Hashanah*). Dit was in oudtestamentische tijden “een gedenkdag door bazuingeschal” (Leviticus 23:24).

Velen maken echter verkeerde afleidingen van het feit dat de bazuin die zal klinken tijdens de opstanding/opname van de gelovigen beschreven wordt als “de laatste bazuin” (1 Korinthiërs 15:52). Zij verwarren deze bazuin met de bazuinen die Gods oordelen aankondigen tijdens de verdrukking (Openbaring 8 tot 11) en op grond daarvan verwerpen zij de belofte van een opname vóór de verdrukking, maar dat heeft niets te maken met de opstanding van de rechtvaardigen.

In het licht van de opeenvolging van gebeurtenissen, moeten er twee fases onderscheiden worden in de wederkomst van Christus - Zijn komst *voor* Zijn heiligen wanneer de bazuin zal klinken, en Zijn komst *met* Zijn heiligen aan het eind van de verdrukking. Deze twee fases in de komst van Christus verschillen ten opzichte van elkaar:

Zijn komst vóór de verdrukking	Zijn komst na de verdrukking
Hij komt als de hemelse Bruidegom	Hij komt als de Koning der koningen
Hij komt in het geheim tijdens de opname	Hij komt in het openbaar zodat alle mensen Hem kunnen zien
Hij komt voor Zijn heiligen	Hij komt met Zijn heiligen
Hij ontmoet de heiligen in de lucht	Hij zet Zijn voeten op de Olijfberg
Hij beloont Zijn heiligen	Hij oordeelt en regeert de wereld
Hij wordt slechts door Zijn heiligen gezien	Elk oog zal Hem zien
Hij keert naar de hemel terug nadat Hij Zijn bruid verzameld heeft	Hij blijft op aarde om als Koning van de koningen vanuit Jeruzalem te regeren

In het licht van de grote betekenis van het Feest van de Bazuinen in de opstanding en verheerlijking van de gelovigen van Christus van alle tijden (inbegrepen oudtestamentische heiligen die op de Messias hun hoop gesteld hebben), moeten wij de belofte van de eerste opstanding tenvolle aanvaarden. Deze verborgenheid is op een erg duidelijke manier in het Nieuwe Testament aan ons geopenbaard, en bevestigt verscheidene profetische aanduidingen die in het Oude Testament gegeven werden over een eindtijdse oogst van rechtvaardige mensen die in de hemel verzameld zullen worden.

Lees ook:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1ste-opstanding-voltooid.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opstanding.pdf>

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/opstanding2.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm